

Redan på 1890-talet etablerade sig frälsningsarmén i Sölvesborg, där man så småningom uppförde ett rött tegelhus vid Nettelbladsgatan snett emot fribaptistkapellet Salem på andra sidan gatan. Under lång tid kunde man därefter ofta se frälsningssoldater av båda könen i sina karakteristiska uniformer i sin mission på stadens gator och torg.

Mindre förtjust över frälsningsarméns ankomst var emellertid församlingens kyrkoherde Jöns Victor Brorström. I sin ämbetsberättelse till Lundabiskopen 1897, var han varnade den övriga kristenheten för denna konkurrerande rörelse, skrädde han minsann inte orden och betecknade armén "såsom ett i många hänseende vilseledande och farligt samfund, om det ock är iklätt den kristliga kärleksverksamhetens dräkt". Ord och inga visor från en prästman och herde, som uppenbarligen ville hålla sin egen hjord under sträng uppsikt!

För både sölvesborgare och landsbygdsbefolkning blev dock frälsningsarmén och dess, visserligen mestadels i uniform skrudade, men ytterst fredliga förkunnare med tiden en högt respekterad och omtyckt institution i staden. Särskilt uppskattad var den glada och ljusa sång till strängmusik, som man under sommarmånaderna kunde lyssna till på Stortorget. Många torde långt efter det att arméns verksamhet i Sölvesborg avvecklats med saknad erinra sig dessa stunder.

Blod och eld! Frälsningsarméns samfällda motto, som åsyftar Jesu försoningsblod jämte den Helige Andes eld.

"Håll grytan kokande"! Frälsningsarméns klassiska och nästintill genialt formulerade budskap om medel till förmån för de allra mest behövande i vårt samhälle, såväl här hemma som annorstädes.

Frälsningsarméns soldater har för längesedan och dessvärre troligtvis för alltid lämnat Sölvesborg. Men deras "tempel", det förnämliga röda tegelhuset, finns ännu på plats med flagnande fast fullt läsbara bokstäver högt upp på sin södra gavel: FRÄLSNINGSSARMÉN. Byggnaden med omgivande grönområde är dock nu i privat ägo. I goda händer, får man kanske tro.

Till nästa bilduppslag